

Covid-19

«Τα εμβόλια θα τα κάνουμε, τα νοσοκομεία θα τα ενισχύσουν;»

Επισκεφθήκαμε το Πεδίον του Άρεως και μιλήσαμε με παρέες νέων για τα εμβόλια. Παρά τις όποιες ανησυχίες, οι περισσότεροι δηλώνουν διατεθειμένοι να τα κάνουν, τονίζοντας μάλιστα ότι εκείνο που τους ανησυχεί περισσότερο δεν είναι αν θα βγάλουν λέπια μετά την ένεση όσο η τραγική κατάσταση στην οποία βρίσκεται σήμερα το ΕΣΥ με τους ελάχιστους γιατρούς και τις ακόμη λιγότερες ΜΕΘ

Του
ΚΩΣΤΑ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

Σε μια προσπάθεια να στρέψει τα βλέμματα μακριά από τις δικές της ευθύνες, η κυβέρνηση προσπαθεί γι' άλλη μια φορά να πείσει την κοινή γνώμη ότι για τα πολλαπλάσια κρούσματα των τελευταίων ημερών η βασική αιτία είναι τα μαζέματα, ενίοτε και πάρτι, εντάξει, των νέων στις πλατείες. Όχι το λουκέτο που μπήκε στα καφέ και στα μπαρ, όπου θα μπορούσε να βγει ο κόσμος με κανόνες και ασφάλεια. Όχι η ασφυξία που προκαλούν αποφάσεις χωρίς πραγματικό αντίκρισμα, με την απαγόρευση της κυκλοφορίας στις 9 το βράδυ και μέχρι πρότινος στις 6 το απόγευμα τα Σαββατοκύριακα. Ούτε, βέβαια, πρέπει να αναζητήσουμε την ευθύνη στους

λόγους που παραμένουν χωρίς λύση χιλιο-υπογραμμισμένα ζητήματα, όπως οι τραγικές συνθήκες που επικρατούν στα ΜΜΜ. Για την εξάπλωση του ιού φταίνε κυρίως οι πυλωτές.

Η απάντηση δεν άργησε πάντως να έρθει από τη γενιά που έχει μάθει να ζει στα δύσκολα (όπως και να στοχοποιείται), βιώνοντας ανά δεκαετία από μια καινούργια κρίση. Χρειάστηκε, για την ακρίβεια, λιγότερο από μισή μέρα για ν' αποδειχτεί ότι οι τριαντάρδες της εποχής μας ούτε αδιάφοροι είναι ούτε τους αντιπροσωπεύουν οι σωροί τα σκουπίδια στην πλατεία Βαρναάβα. Αντίθετα, αν έμαθε κάτι καλά η σημερινή γενιά των Μνημονίων και της ανεργίας, είναι η αλληλεγγύη και η ευθύνη που έχει απέναντι στον διπλανό της. Κάπως έτσι, από το βράδυ της Δευτέρας, που άνοιξε η πλατφόρμα για την

ηλικιακή ομάδα των 30 με 39 ετών, μέχρι το επόμενο πρωί της Τρίτης, είχαν κλειστεί ήδη 60.000 ραντεβού για εμβόλια.

Πιο σημαντικά όμως από τους αριθμούς είναι η άτυπη καμπάνια που συνοδεύει τον μαζικό εμβολιασμό. Μια σημαντική γεύση πήραμε στα social media. Τα screenshots με τις φωτογραφίες από τα προγραμματισμένα ραντεβού διαδέχονταν το ένα το άλλο. Όχι ως μια ένδειξη αυτοπροβολής, όπως την είδαμε να συμβαίνει με τα μισοβγαλμένα ποκάμισα στο ύψος της θηλής από την κυβερνώσα παράταξη, όσο στο πλαίσιο της ανάγκης για μια συλλογική ενθάρρυνση ώστε ο κόσμος να πάει κόντρα στον φόβο, να εμπιστευτεί την επιστήμη και να βοηθήσει όσο περισσότερο μπορεί, από τη μεριά του, στην αποκατάσταση της πραγματικότητας που είχαμε μέχρι πέρυσι τον Μάρτιο.

Δεν υπάρχουν, βέβαια, ψευδαισθήσεις. Κι αυτό το καταλάβαμε καλά κατά την επίσκεψή μας στο Πεδίον του Άρεως. Κοινό σημείο στα λεγόμενα του κόσμου αποτελούσε η ανάγκη για ενίσχυση των δημόσιων νοσοκομείων. «Το εμβόλιο δεν είναι πανάκεια», μας έλεγαν ο ένας μετά τον άλλον, λες κι είχε προηγηθεί μια εξαιρετικά συντονισμένη συνεννόηση, αποδεικνύοντας όμως, στην ουσία, ότι κανένας προπαγανδιστικός μηχανισμός δεν είναι αρκετά επαρκής ώστε να καμφθεί πλήρως η κρίση και ν' αποκρουβεί η πραγματικότητα.

«Έγινε ο φόβος συνήθειά μας»

Το Πεδίον του Άρεως, όπως κάθε ανοιχτός λίγο-πολύ δημόσιος χώρος, έχει εξελιχθεί σήμερα σε στέκι για κόσμο πάσης ηλικίας και κατάστασης. Το παγκάκι είναι το νέο

τραπεζοκάθισμα. Η μουσική ακούγεται από το κινητό και αντί να έχει ο ένας απέναντι τον άλλον, κοιτούν μαζί τον οριζοντα όπου έχει πολύ-πολύ πράσινο. Αυτή είναι η μία ειδοποιός διαφορά, η άλλη αφορά το περιεχόμενο της συζήτησης. Η πανδημία και τώρα ο εμβολιασμός βρίσκονται σταθερά στο επίκεντρο της κουβέντας, γεγονός που οφείλεται και στην απουσία μιας μεγάλης γκάμας θεμάτων που είχαμε παλιότερα στη ζωή μας, όπως η θεατρική παράσταση που (δεν) πήγαμε χθες, το ποτό που (δεν) ήπιαμε, το live που (δεν) ακούσαμε.

«Φοβόμαστε. Δεν θα σου πω ότι δεν φοβόμαστε. Αλλά φοβόμαστε και να μην το κάνουμε. Γενικώς η ανησυχία εδώ κι ένα χρόνο μάς έχει γίνει βίωμα», ακούγεται να λέει μια κοπέλα μέσα από τη μάσκα της στο παγκάκι που αράζει απέναντι από το -μάλλον αδικαιολόγητα- γιγάντιο άγαλμα για τον βασιλέα Κωνσταντίνο. Αυτή η ανησυχία δεν προδίδεται, βέβαια, από τη χαριτωμένη γατούλα που είναι σχεδιασμένη επάνω στη μάσκα, που προδίδει, αντίθετα, την κανονικοποίηση των μέσων προστασίας στη ζωή μας με τυπωμένα επάνω τους σχέδια και μηνύματα που μας αρέσουν, ακριβώς όπως έχουμε τις στάμπες στις μπλούζες μας.

«Τα εμβόλια είναι για να μας προστατεύουν», θα προσθέσει μια φίλη της, θέλοντας να υπογραμμίσει ότι δεν θα συνέφερε καμία εταιρεία να πεθαίνει ο κόσμος μετά από κάθε ένεση. Αμφότερες πάντως θα έχουν κάποιο χρόνο να αποτινάξουν το άγχος από πάνω τους, καθώς ακόμη ζουν τα 29 τους.

«Ο δικασμός για το εμβόλιο είναι κάτι που θέλει η κυβέρνηση»

Ο Γιάννης πάλι, άνω των 30, που συναντήσαμε μέσα στα δέντρα, σ' ένα από τα παγκάκια που έχουν στηθεί αμφιθεατρικά, το έχει κάνει ήδη. Όπως εξηγεί, είναι νοσπλευτής. Ο Γιάννης τάσσεται υπέρ της άποψης να κάνουν όσοι έχουν τη δυνατότητα το εμβόλιο, ωστόσο τάσσεται ενάντια στον κοινωνικό αποκλεισμό ως επόμενη αντίδραση στην άρνηση κάποιου ατόμου να το κάνει. «Ήδη το βλέπουμε να συμβαίνει. Υπάρχει εργασιακός αποκλεισμός και στοχοποίηση. Ένας νοσπλευτής που δεν έχει κάνει το εμβόλιο είναι σύνθετος ν' ακούει φράσεις όπως 'όχι με τους δικούς μου ασθενείς'». Κατά την άποψή του, η θολή εικόνα που επικρατεί γύρω από τα εμβόλια και η έλλειψη αξιοπιστίας στην ενημέρωση εξυπηρετεί ιδανικά τον σκοπό της κυβέρνησης, «που είναι να μεταθέσει τις ευθύνες για τη διαχείριση της πανδημίας σ' εκείνους που δεν θέλουν να εμβολιαστούν».

Η φίλη του η Ναταλί εκφράζει ενδιαρισμούς μόνο για το εμβόλιο της AstraZeneca, «ειδικά από τη στιγμή που είμαστε σε μια ηλικία που δεν υπάρχουν μεγάλες πιθανότητες να νοσήσουμε από τον κορωνοϊό βαριά, οπότε δεν ξέρω αν αξίζει τόσο το ρίσκο». Το μεγαλύτερο πρόβλημα για εκείνην ωστόσο έγκειται στο ότι το εμβόλιο παρουσιάζεται ως «πανάκεια». «Αυτό και το lockdown». Αντίθετα, η ενίσχυση της Δημόσιας Υγείας βρίσκεται, όπως τονίζει, χαμηλά στις προτεραιότητες της κυβέρνησης. «Δεν υφίσταται πρωτοβάθμια φροντίδα. Δεν υπάρχει κάποια στρατηγική για ενδυνάμωση του ΕΣΥ». Κι αυτός είναι ο λόγος που θεωρούν αμφότεροι ότι η κανονικότητα, όπως την ξέραμε, βρίσκεται ακόμη πολύ - πολύ μακριά μας. «Με τρομάζει που θεωρώ φυσικό να έχουμε lockdown και το φθινόπωρο», λέει ο Γιάννης.

Αν υπάρχει, λένε, κάτι θετικό, που θα μείνει από αυτή την περίοδο, είναι η επανοικειοποίηση των δημόσιων χώρων. «Νομίζω ότι πάψαμε να τους βλέπουμε εργαλειακά. Ακόμη κι όταν ανοίξουν τα μπαρ, το πάρκο θα παραμείνει βασική επιλογή. Και γιατί μας θύμιζε πόσο ωραίο είναι να έρχεσαι καθημερινά σ' επαφή με τη φύση, αλλά και γιατί ανοίγει άλλου τύπου δραστηριότητες, όπως το τρέξιμο ή να κάτσει να παίξει μουσική μια παρέα».